

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Slotsholmsgade 10
1216 København K
Telefon 72 28 24 00
oim@oim.dk

Sagsnr.
2017 - 4808

Doknr.
491149

Dato
27-10-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 4. oktober 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 2 (alm. del) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Susanne Eilersen (DF).

Spørgsmål nr. 2:

”Ministeren bedes redegøre for, hvordan § 10, stk. 2 i CPR-loven om kommunalbestyrelsens folkeregistrering skal fortolkes, herunder hvorvidt de kommunale myndigheder kan indhente oplysninger fra andre private end dem, der er nævnt i lovens § 10, stk. 2, nr. 1-3?”

Svar:

Private har kun pligt til at bidrage med oplysninger i bopælssager efter CPR-loven i det omfang, dette følger af lovgivningen.

Efter § 10, stk. 2, nr. 1 og 2, i CPR-loven (lovbekendtgørelse nr. 646 af 2. juni 2017) kan en kommunalbestyrelse til brug for undersøgelsen af en persons bopælsforhold afkræve vedkommende selv en nærmere redegørelse om dennes bopælsforhold og afkræve husejer eller lejer en erklæring om, hvem der flytter til eller fra dennes ejendom eller lejlighed, samt om, hvem der bor eller opholder sig i ejendommen eller lejligheden (en såkaldt logiværtserklæring).

Herudover kan kommunalbestyrelsen efter CPR-lovens § 10, stk. 2, nr. 3, afkræve oplysninger fra virksomheder, der er pålagt befordringspligt efter postloven, private tele- og forsyningselskaber, private boligselskaber og -foreninger, arbejdsløshedskasser, fagforeninger og pengeinstitutter med henblik på at fastlægge vedkommendes bopælsforhold.

CPR-lovens § 10, stk. 2, fik sin nuværende udformning ved et ændringsforslag til lovforslag L 3 om Det Centrale Personregister (Folketingstidende 1999-2000, Tillæg B, side 861). Det fremgår af bemærkningerne til ændringsforslaget (Folketingstidende 1999-2000, Tillæg B, side 862-864), at ændringsforslaget bl.a. var baseret på de synspunkter, der fremkom i forbindelse med Folketingets Kommunaludvalgs høring af 1. marts 2000 om kommunernes adgang til kontrol contra borgernes ret til beskyttelse af privatlivet. Det fremgår ligeledes af bemærkningerne til ændringsforslaget, at dette imødekom de behov for kontrolmuligheder, der i den forbindelse var afdækket som nødvendige for, at kommunerne kunne håndtere de daglige problemer med forkerte adresseangivelser i relation til CPR-loven. Af bemærkningerne til ændringsforslaget fremgår også, at dette ligeledes skulle sikre en balance mellem legitime kontrolhensyn på den ene side og beskyttelsen af den enkelte borgers privatliv og personlige integritet – og dermed retssikkerheden – på den anden side.

CPR-lovens § 10, stk. 2, regulerer således udtømmende, hvilke private en kommune efter CPR-loven kan afkræve oplysninger i en bopælssag. Under hensyn til tilkendegivelserne under høringen af 1. marts 2000 og den efterfølgende behandling

af lovforslaget i Folketinget, har det daværende Indenrigsministerium ved et orienteringsbrev vedrørende folkeregistrering af 30. august 2001 til samtlige kommunalbestyrelser tilkendegivet, at det er ministeriets opfattelse, at der ved bestemmelsen i CPR-lovens § 10, stk. 2, også er gjort op med, at der herudover ikke må tages kontakt til andre private.

Med venlig hilsen
Simon Emil Ammitzbøll